

คำวินิจฉัยของ นายสุจินดา ยงสุนทร ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๒/๒๕๘๘

วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๘๘

เรื่อง นายทะเบียนพระครการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคไทยพัฒนา

ความเป็นมาและข้อเท็จจริง

นายทะเบียนพระครการเมืองได้มีหนังสือที่ ลด ๐๐๐๔/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๘๓ ทราบเรื่องประธานศาลรัฐธรรมนูญ ความว่า "...นายทะเบียนพระครการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรครักษาไทยพัฒนาเป็นพระครการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๘๓ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

๑. เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๘๓ คณะกรรมการจัดตั้งพรรครักษาไทยพัฒนา จำนวน ๑๕ คน ได้จัดประชุมเพื่อกำหนดนโยบายพรรครักษาไทยพัฒนา ข้อบังคับพรรครักษาไทยพัฒนา และเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรครักษาไทยพัฒนา จำนวน ๑๕ คน

๒. เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๘๓ ผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรครักษาไทยพัฒนา ได้ยื่นคำขอจัดตั้งพรรครการเมืองต่อนายทะเบียนพระครการเมือง โดยมีคณะกรรมการบริหารพรรครักษาไทยพัฒนา จำนวน ๑๕ คน

๓. เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๘๓ นายทะเบียนพระครการเมือง ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรครักษาไทยพัฒนา

๔. นายทะเบียนพระครการเมืองได้ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรครักษาไทยพัฒนา กรณี นายไพบูลย์ สุนทรวิภาต หัวหน้าพรรครักษาไทยพัฒนา ซึ่งทำให้คณะกรรมการบริหารพรรครักษาไทยพัฒนาต้องปรับเปลี่ยนตำแหน่งหัวหน้าพรรครักษาไทยพัฒนา ตามประกาศนายทะเบียนพระครการเมือง เรื่อง ตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการบริหารพรรครักษาไทยพัฒนา ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๘๓

“ชี้งกายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพระครการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรครักษาไทยพัฒนา คือภายในวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๘๓ ที่พรรครักษาไทยพัฒนาต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ชี้งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกชี้งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาวิชาการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๘๑ มาตรา ๒๕

“เมื่อครบกำหนดเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันดังกล่าวข้างต้นแล้ว ประกาศว่าพระคไทยพัฒนาไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ ซึ่งเป็นเหตุให้ยุบพระครุการเมืองตามมาตรา ๖๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ ...ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระคไทยพัฒนา ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง...”

ต่อมานายพุฒ อุตมา รองหัวหน้าพระคไทยพัฒนา รักษาการแทนหัวหน้าพระค “ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๔ ชี้แจงต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปความได้ว่า

๑. พระคไทยพัฒนาได้รับอนุญาติการจัดแข่งการจัดตั้งพระครุการเมือง เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๓ ตามทะเบียนเลขที่ ๓/๒๕๔๓ เมื่อได้รับอนุญาติการจัดแข่งการจัดตั้งพระครุการเมืองแล้วได้เชิญคณะกรรมการบริหารพระคเข้าร่วมประชุมเพื่อดำเนินการหาสมาชิกพระคตามที่รัฐธรรมนูญระบุไว้ และได้ดำเนินการหาสมาชิกพระคที่ภาคเหนือ ภาคใต้ และภาคตะวันออก โดยมิได้นั่งนอนใจแต่อย่างใด

๒. หัวหน้าพระค คือ นายไพบูลย์ สุนทรภิวัต บริหารพระคไม่เป็นไปตามติพระคและข้อบังคับพระค มีความขัดแย้งกับคณะกรรมการบริหารพระคอยู่เสมอ ซึ่งต่อมายไพบูลย์ได้ยื่นใบลาออกจากเป็นหัวหน้าพระคไทยพัฒนา พระคจึงทำการเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพระคเพื่อดำเนินการเปลี่ยนแปลงกรรมการบริหารพระคใหม่ โดยย้ำให้คณะกรรมการบริหารชุดใหม่ที่รับการเปลี่ยนแปลงช่วยกันหาสมาชิกให้ครบ และจัดตั้งสาขาพระคตามกฎหมายมาตรา ๒๕ เพราเวลาเหลือน้อย เมื่อครบกำหนด ๑๘๐ วัน ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๓ แล้ว พระคดำเนินการหาสมาชิกได้เพียง ๒,๒๔๓ คนเท่านั้น

๓. พระคไทยพัฒนาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญให้โอกาสแก่พระคไทยพัฒนา โดยขออีกเวลาอีก ๓๐ วัน นับแต่วันยื่นคำฟ้องนี้ ซึ่งพระคขออีกยืนว่า พร้อมจะปฏิบัติตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ ทุกประการ

การรับเรื่องไว้พิจารณาในจังหวะ

นายทะเบียนพระครุการเมืองได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระคไทยพัฒนา โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๖๕ ดังกล่าว บัญญัติว่า “พระครุการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

“(๑).....

“(๒).....

“(๓).....

“(๔).....

“(๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตาม....มาตรา ๒๕....

“เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพระราชกรณีย์เมืองได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ใน....(๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพระราชกรณีย์เมืองตามคำร้องของนายทะเบียน ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยกพระราชกรณีย์เมืองนั้น

“.....”

ในคำวินิจฉัยส่วนตนที่ ๒/๒๕๔๒ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๒ เรื่อง นายทะเบียนพระราชกรณีย์ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระราชปัฐวิรป นั้น ข้าพเจ้าเป็นเสียงข้างน้อยเสียงหนึ่งที่ได้วินิจฉัยว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๖๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์ พ.ศ. ๒๕๔๑ สั่งยุบพระราชกรณีย์ได้ และไม่ชอบที่จะรับคำร้องของนายทะเบียนไว้พิจารณา ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๕ (๓) จึงเป็นอันใช้บังคับมิได้ตามมาตรา ๖ ของรัฐธรรมนูญ อย่างไรก็ได้ โดยที่เสียงข้างมากขององค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจสั่งยุบพระราชกรณีย์ได้ตามมาตรา ๖๕ (๕) ที่กล่าว ซึ่งคำวินิจฉัยนี้ย่อมมีผลผูกพันเป็นบรรทัดฐานตามมาตรา ๒๖๙ ของรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าจึงจำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัยในเนื้อหาของคำร้องของนายทะเบียนพระราชกรณีย์ต่อไป

คำวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของนายทะเบียนพระราชกรณีย์ฟังได้ว่า ภายหลังที่นายทะเบียนได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครстиไทยพัฒนาแล้ว พระครстиไทยพัฒนามิได้ดำเนินการใด ๆ เพื่อให้นายทะเบียนพิจารณาแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อครบกำหนด ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพระครстиไทยพัฒนาแล้ว พระครстиไทยพัฒนาถึงมิได้ดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์เมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เพระพระคร ฯ สามารถหาสมาชิกได้เพียง ๒,๒๕๓ คนเท่านั้น จึงเห็นว่าได้มีเหตุตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๖๕ (๕) เกิดขึ้นกับพระครстиไทยพัฒนาจริงที่จะให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพระราชกรณีย์ได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง

ส่วนคำร้องของพระคร ฯ ตามหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งขออีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่กล่าว上述 พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณีย์

พ.ศ. ๒๕๔๔ ไม่มีบัญญัติใด ๆ ที่ให้อำนาจศาลรัฐธรรมนูญในการพิจารณาข่ายเวลาให้แก่พระครุการเมืองเพื่อดำเนินการให้ครบถ้วนตามมาตรา ๒๔ ได้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่มีอำนาจอนุมัติคำขอของพระครุฯ ด้วยเหตุผลตามที่กล่าว จึงวินิจฉัยว่าศาลรัฐธรรมนูญชอบที่จะมีคำสั่งให้ยุบพระครุไทยพัฒนาตามคำร้องของนายทะเบียนพระครุการเมือง

นายสุจินดา ยงสุนทร
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ